

İkinci Şiir

– Mavi · 12 Kasım 2012

Sana ikinci bir şiir yazma vakti geldi sanırım,
Çünkü helak oldum ağlamaktan,
Olasılık hesapları kurmaktan.
Bir de tüm hesaplar sonu güzel olmayan senaryolara çıkıyor
Ki seninle ilgili tek kötü bir anım bile yokken...
Haberin olmayacak bunlardan,
Sana dair tüm satırlarımdan...
Bu kadar imkansız olman da ayrı bir hüzün kaynağım.
Sayende az yiyip az konuşur oldum, içten içe yandım...
Çoktan köşeme çekildim anlayacağın.

Sen bilmezsin kocaman kız oldum ben
Yağmurlu bir kış gününde
Gri yağmur bulutlarıyla dolu kasvetli bir Ankara seması üstümde
Cama yasladım yüzümü ağlarken karanlığın içinde.
Bir kez olsun beni dinlemek istemedin bile!

İçimde...
Sana olan düşmanlık mı var ne?
Şimdilerde çok düşünüp kızıyorum sadece... Kime?
Önce kendime elbette,
Sonra da beni yeterince sevmeyen zatılinize.

Sonraları ise
Sana daha da çok kızmaya başlıyorum.
Gülümsediğin... ve etrafında dolaşan asalaklar geliyor aklıma.
Kıymetlerini bilmedikleri zamanlar geçiriyorlar dangalakça
Sense o sürünün başındasın inatla.

Hepsine birden küfürler...
İçimden ama.
Tanıdığım tanımadığım herkese buradan dış biliyorum.
İnan bana zeytinim yanımda olsan seni çok severdim ama
Çok olasılık dışısın ya, senden nefret ediyorum.